

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro zahraniční věci

2007/2274(INI)

22.1.2008

NÁVRH ZPRÁVY

k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politice EU
v této oblasti
odstraňovat překážky a neúčinnost pomocí lepšího provádění a uplatňování
(2007/2274(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Marco Cappato

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politice EU v této oblasti odstraňovat překážky a neúčinnost pomocí lepšího provádění a uplatňování (2007/2274(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na devátou výroční zprávu EU o lidských právech (2007),¹
- s ohledem na články 3, 6, 11, 13 a 19 Smlouvy o Evropské unii a články 177 a 300 Smlouvy o ES,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a veškeré příslušné mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv²,
- s ohledem na Chartu OSN,
- s ohledem na veškeré úmluvy OSN o lidských právech a jejich opční protokoly,
- s ohledem na regionální nástroje v oblasti lidských práv, zejména včetně Africké charty o lidských právech a právech národů a opčního protokolu o právech žen v Africe,
- s ohledem na vstup v platnost Římského statutu Mezinárodního trestního soudu (ICC) dne 1. července 2002 a s ohledem na svá usnesení v souvislosti s Mezinárodním trestním soudem³,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o opatření proti obchodování s lidmi a plán EU týkající se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení z roku 2005,⁴
- s ohledem na protokol č.13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR), který se týká zrušení trestu smrti za všech okolností,
- s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte,
- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen a příslušný opční protokol,

---

¹ Dokument Rady 13288/1/07.

² Viz příloha tohoto usnesení.

³ Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 265. Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s.262 Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 88.

Úř. věst. C 271 E, 12.11. 2003, s. 576.

⁴ Úř. věst. C 311, 9.12. 2005, s. 1.

- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,¹
- s ohledem na dohodu o partnerství AKT-ES a její změn²,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech ve světě,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. června 2007 o pátém zasedání Rady OSN pro lidská práva a výsledcích jednání Rady OSN pro lidská práva (UNHRC)³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. února 2007 o iniciativě na podporu všeobecného moratoria k trestu smrti⁵ a na usnesení přijaté 18. prosince 2007 na Valném shromáždění OSN o celosvětovém moratoriu užívání trestu smrti,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. září 2001 o mrzačení ženských pohlavních orgánů⁶, které potvrzuje, že jakákoli forma a míra tohoto mrzačení je násilným činem spáchaným na ženách a představuje porušení jejich základních práv,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. září 2007 o fungování dialogů a konzultací v oblasti lidských práv se třetími zeměmi, které klade především důraz na to, aby při veškerých jednáních o lidských právech byla věnována zvláštní pozornost právům žen⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2006 o svobodě projevu na internetu⁸,
- s ohledem na veškerá naléhavá usnesení o lidských právech, která přijal,
- s ohledem na diskusní fórum EU o lidských právech, které se konalo v Lisabonu v prosinci 2007,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech zdravotně postižených osob, která byla podepsána Evropskými společenstvími a většinou jejich členských zemí dne 30. března 2007 a která zakládá povinnost začlenit zájmy a problémy zdravotně postižených osob do aktivit v oblasti lidských práv zaměřených na třetí země,
- s ohledem na orientační zprávu o handicapech a rozvoji pro delegace a služby EU zveřejněnou v červenci 2004,
- s ohledem na Deklaraci OSN o zastáncích lidských práv a činnost zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro situaci zastánců lidských práv,
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením přijatou

¹ Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1.

² Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3; Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

³ Přijaté texty, P6_TA(2007)0235.

⁴ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁵ Úř. věst. C 250 E, 25.10.2007, s. 91.

⁶ Úř. věst. C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

⁷ Přijaté texty, P6_TA(2007)0381.

⁸ Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 879.

v prosinci 2006,

- s ohledem na obecné zásady Evropské unie na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva¹, o dětech v ozbrojeném konfliktu a zastáncích lidských práv,
  - s ohledem článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Výboru pro rozvoj (A6-0000/2008),
- A. vzhledem k tomu, že výroční zpráva Evropské unie o stavu lidských práv v roce 2007, kterou vypracovala Rada a Komise, poskytuje obecný přehled činnosti orgánů a institucí Evropské unie pokud jde o lidská práva v rámci a mimo rámec Evropské unie,
- B. vzhledem k tomu, že výroční zpráva pro rok 2007 stanovuje za cíl prověřit, zhodnotit a ve zvláštních případech poskytnout konstruktivní kritiku činností Komise a Rady v oblasti lidských práv a obecných činností Parlamentu,
- C. vzhledem k potřebě uznat skutečnost, že vnitřní stav lidských práv v EU má přímý vliv na věrohodnost a schopnost EU provádět účinnou zahraniční politiku,
- D. vzhledem k tomu, že lidská práva a jejich ochrana závisí na - a měla by být podporována zároveň s právním státem, demokratickou správou věcí veřejných, zásadou rozdělení moci a politickou odpovědností, oddělením církve a státu, stejně jako s politickými právy, která umožňují jejich poživatelům být vlastními obhájci lidských práv,
- E. vzhledem k tomu, že je třeba vynaložit úsilí ohledně zaměření zvýšené pozornosti na dodržování základních lidských práv, zejména práv politických, při jednání a provádění dvojstranných nebo regionálních obchodních dohod, a to i takových, které jsou uzavírány s důležitými obchodními partnery,
- F. vzhledem k tomu, že spravedlnost, svoboda, demokracie a právní stát zaručující základní svobody a lidská práva jsou pilíři trvale udržitelného míru, a vzhledem ke skutečnosti, že trvale udržitelného míru nemůže být dosaženo prostřednictvím ujednání na ochranu osob odpovědných za systematické zneužívání lidských práv či porušování mezinárodního humanitárního práva,
- G. vzhledem k tomu, že politika na podporu lidských práv je v mnoha oblastech světa stále ohrožena, neboť porušování lidských práv neoddělitelně souvisí s úsilím těch, kdo se tohoto porušování dopouštějí, snížit dopad každé politiky usilující o podporu těchto práv, především v zemích, kde je porušování lidských práv zásadní při udržování nedemokratické vlády u moci,
- H. vzhledem k tomu, že 82% zdravotně postižených osob v rozvojových zemích neustále žije pod hranicí chudoby a je vystaveno nejzávažnějšímu porušování lidských práv, včetně odepření práva na život a vystavení nelidskému a ponižujícímu zacházení,

---

¹ Úř. věst. C 327, 23. 12. 2005, s. 4.

a vzhledem k tomu, že situace zdravotně postižených dětí je v tomto ohledu obzvláště závažná,

- I. vzhledem k tomu, že podle Ústavy světové zdravotnické organizace „požívání nejvyššího dosažitelné úrovně zdraví je jedním ze základních práv každého člověka bez rozdílu rasy, náboženství, politické příslušnosti a hospodářských nebo sociálních podmínek“, a vzhledem k tomu, že zdraví všech národů je zásadní pro dosažení míru a bezpečnosti,
  1. pohoršuje se nad skutečností, že Evropská unie má při uplatňování a podporování lidských práv ve světě ještě daleko k prosazování důsledné politiky a silného vlivu; domnívá se, že k důslednému dodržování již existujících pravidel Evropské unie v oblasti lidských práv je zapotřebí značného pokroku;
  2. domnívá se, že ke zlepšení podpory lidských práv, která jsou často omezována z důvodů převahy národních zájmů členských států, je zapotřebí upevnit společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, pro kterou by měla být podpora lidských práv prioritou;
  3. Vyzývá Komisi a Radu k vynaložení většího úsilí s cílem zlepšit schopnost Evropské unie rychle reagovat na porušování lidských práv třetími zeměmi a k začlenění politiky týkající se lidských práv do politik EU vůči takovým zemím;

Obecné zásady a návrhy k oblasti lidských práv, demokracie, míru a nenásilí

4. znovu potvrzuje, že lidská práva – tak jak jsou stanovena v hlavních mezinárodních nástrojích a dohodách, včetně Listiny základních práv Evropské unie – jsou práva všeobecná, přirozená a historicky získaná, jejichž konkrétní a skutečné dodržování je nezbytnou zárukou k provádění a dodržování zákonnosti a mezinárodního právního řádu a také k podporování míru, svobody, spravedlnosti a demokracie;
5. má za to, že účinná „soudní vymahatelnost“ lidských práv na celém světě by měla být ze strany místních a vnitrostátních soudů nebo, pokud by toto nebylo možné, ze strany soudů nadnárodních, nestranná, jasná a v politikách Evropské unie zásadní, a to počínaje oblastí společné zahraniční a bezpečnostní politiky;
6. vyzývá proto Komisi a Radu k provedení přednostního opatření týkajícího se podpory – dle modelu použitého pro instituci Mezinárodního soudního dvora – činností veškerých soudů, které se zabývají ochranou lidských práv; stanoví zejména nutnost poskytnout maximální podporu činnosti Meziamerického soudního dvora pro lidská práva a Afrického soudu pro práva člověka a národů, a stejně tak přispívat ke snadnějšímu vytvoření Soudu pro lidská práva v neautoritářských či diktátorských zemích v Asii a Tichém oceánu;
7. má za to, že toto právo na demokracii – chápáno jako právo každého občana uplatňovat, aniž by byl diskriminován, lidskou svrchovanost v rámci institucí podřízených právnímu státu – je všeobecné lidské právo historicky nabyté a výslovně uznané Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, Vídeňskou deklarací z roku 1993 a Deklarací tisíciletí Organizace spojených národů; takovému právu na demokracii odpovídá povinnost institucí mezinárodního Společenství, Evropské unie a

všech členských států přičinit se o odstranění překážek, bránících jeho plánu užívání na celém světě; strategický výhled takového úsilí by měl spočívat v založení skutečné a vhodné Světové organizace pro demokracii a demokracie, čehož by se dosáhlo buď přeměnou stávajících nadnárodních institucí – počínaje Společenstvím pro demokracie –, či zakládáním institucí nových;

8. domnívá se, že každý stát by měl, jako krajní východisko, podrobit vlastní svrchovanost již zřízeným a plánovaným nadnárodním předpisům a jurisdikci k zajištění účinného uplatňování norem a mezinárodních úmluv v oblasti lidských práv; definice „stát a absolutní suverenita“, zejména nachází-li se stát podél etnických, jazykových či náboženských hranic, je vlastně již jako taková nevyhovující pro účinné uplatňování osobních svobod a zachování míru;
9. považuje Gándhího princip nenásilí za nejvhodnější nástroj k plnému užívání, zajištění, podporování a respektování základních lidských práv; považuje za nutné, aby se jeho šíření stalo prioritním cílem v politice Evropské unie zabývající se podporou lidských práv a demokracie a má v úmyslu napomáhat k aktualizaci a studiu moderních teorií a praktik nenásilné činnosti, i prostřednictvím srovnávací analýzy nejlepších postupů, které kdy byly užity. Aby se takové úsilí stalo klíčovým politickým tématem, navrhuje, aby v roce 2009 byla svolána Evropská konference o nenásilí a aby byl rok 2010 vyhlášen „evropským rokem nenásilí“; kromě toho žádá členské státy, aby se zasadily v rámci systému Spojených národů, o veřejné vyhlášení „desetiletí nenásilí 2010–2020“;

Výroční zpráva Evropské unie o stavu lidských práv v roce 2007

10. zdůrazňuje význam výroční zprávy Evropské unie o stavu lidských práv spočívající v analýze a hodnocení politiky Evropské unie v oblasti lidských práv a oceňuje, že zpráva poskytla přehled o narůstajícím objemu činností Evropské unie v oblasti lidských práv;
11. domnívá se, že pro účely hodnocení předchozích politik by mělo být k dispozici více informací a že by měly být předloženy návrhy prvků a pokynů pro přizpůsobení politických priorit podle jednotlivých zemí; znovu opakuje svoji žádost o hodnocení uplatňování politik, nástrojů a iniciativ Evropské unie v oblasti lidských práv ve třetích zemích a s tím souvisejících výsledků, a to i pomocí zavedení indexů a dalších měřitelných hodnotících kritérií;
12. vítá veřejnou prezentaci zprávy za rok 2007, kterou na plenárním zasedání v prosinci 2007 předložila Rada a Komise a jež proběhla současně s každoročním udílením Sacharovovy ceny za svobodu myšlení, kterou letos Parlament udělil panu Salihovi Mahmoudovi Mohamedovi Osmanovi ze Súdánu; zavedl nyní běžnou praxi věnovat prosincové plenární zasedání Evropského parlamentu především činnosti Evropské unie v oblasti lidských práv;
13. znovu vyzývá Radu a Komisi, aby uvážily sestavení obecného seznamu „zemí vyžadujících zvláštní pozornost“ ohledně porušování lidských práv a zdůrazňuje důležitost vyvinutí kritérií pro hodnocení a srovnávání zemí porovnáním jejich stavu lidských práv, což by umožnilo definovat různé kategorie zemí a umožnilo stanovit

specifické politické priority;

Činnost Rady a Komise v oblasti lidských práv na mezinárodních fórech

14. váží si práce osobní zástupkyně vysokého představitele pro lidská práva paní Riiny Kionky vykonané v průběhu roku 2007; nadále podporuje její činnosti a úsilí zlepšit viditelnost Evropské unie a posílit její úlohu v mezinárodních fórech pro lidská práva; očekává, že vysoký představitel, Rada a představitelé všech členských států ji budou v její práci podporovat tím, že se budou zasazovat o lidská práva;
15. domnívá se, že schopnost Evropské unie předcházet krizím, reagovat na ně a řešit je se ukázala být nedostatečnou, a žádá Radu, aby civilní aspekty evropské bezpečnostní a obranné politiky postupně přeměnila na „službu občanskému míru“, která bude řešit krátkodobé civilní krize a budování trvalejšího míru; zastává názor, že Evropská unie by v tomto rámci měla v základech posílit síť občanské společnosti – na nižší než celostátní úrovni a na národní a regionální úrovni – za účelem posílení budování důvěry a kapacit, sledování a zvyšování informovanosti, čímž by se podpořila institucionalizace účasti občanské společnosti na regionálních a podoblastních mírových a bezpečnostních strukturách;
16. znovu opakuje svoji žádost, aby Komise vybídla členské státy Evropské unie a třetí země, se kterými probíhají jednání o budoucím přistoupení, aby podepsaly a ratifikovaly všechny stěžejní úmluvy Spojených národů a Rady Evropy v oblasti lidských práv a jejich opční protokoly; obrací pozornost členských států Evropské unie zejména na potřebu ratifikovat Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, kterou až do dnešního dne¹ žádný členský stát neratifikoval;
17. žádá, aby Evropské společenství a jeho členské státy okamžitě ratifikovaly Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob; trvá na tom, že opční protokol k úmluvě by měl být chápán jako její nedílná součást, a žádá současné přistoupení jak k úmluvě, tak k protokolu;
18. zdůrazňuje, že je třeba zlepšit aktivní zapojení Evropské unie a jejích členských států do otázek lidských práv a demokracie, pokud jde o jejich účast na různých mezinárodních fórech v roce 2007, včetně prvního pracovního roku Rady OSN pro lidská práva (UNHRC), Valného shromáždění OSN, Rady ministrů Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OSCE) a Rady Evropy;
19. vyzývá k lepší spolupráci a koordinaci mezi Radou Evropy a Evropskou unií; vítá skutečnost, že Memorandum o porozumění mezi Radou Evropy a Evropskou unií bylo podepsáno dne 11. května 2007 a vyzývá obě strany k jeho uplatňování; zejména se odvolává na tato doporučení obsažená v Junckerově zprávě:
  - doporučení, že komisař pro lidská práva Rady Evropy by měl plnit úlohu instituce, které by Evropská unie mohla – tak jako všechny členské státy Rady Evropy – postoupit

---

¹ Z června 2007.

veškeré problémy v oblasti lidských práv, které nebyly pokryty stávajícím mechanismem sledování a dohledu;

- doporučení, aby mechanismus byl navržen tak, aby podporoval a posiloval demokracii a plně využíval odborných znalostí Benátské komise Rady Evropy;
20. Bere na vědomí, že UNHRC je na nejlepší cestě stát se hodnotným systémem pro mnohostranné úsilí Evropské unie v oblasti lidských práv; lituje skutečnosti, že činnosti nově vzniklého orgánu nevykázaly za loňský rok, v rámci Organizace spojených národů, v oblasti lidských práv žádné zlepšení situace; spoléhá na uskutečnění mechanismu všeobecného pravidelného přezkumu za účelem získání prvních konkrétních výsledků a zlepšení; vyzývá Radu a Komisi, aby úzce sledovaly tento proces, který by uvedl do praxe rezoluci 60/251 Valného shromáždění OSN, která zřizuje všeobecný pravidelný přezkum založený na objektivních a spolehlivých informacích, na splnění závazků a povinností v oblasti lidských práv ze strany každého státu způsobem, který zaručuje všeobecnou platnost působení a rovné zacházení s ohledem na všechny státy; vyzývá Radu EU k nalezení způsobu, kterým by se mohl Evropský parlament formálně podílet na struktuře tohoto nově vzniklého postupu;
  21. vítá skutečnost, že postup podávání stížností založený na dřívějším „postupu 1503“ bude jednotlivcům a organizacím nadále umožňovat podávání stížností týkajících se hrubého a hodnověrně prokázaného porušování lidských práv u Rady OSN pro lidská práva, a vyzývá Komisi a Radu, aby zajistily, že Rada OSN pro lidská práva bude nevládním organizacím (NGOs) naslouchat i nadále, mají-li využít výsad, které jim poskytuje jejich poradní status a který spočívá v předkládání písemných sdělení a činění ústních prohlášení;
  22. potvrzuje důležitost zvláštních postupů a „působností států“ v rámci Rady pro lidská práva; odsuzuje rozhodnutí Evropské unie podporující usnesení, které stanovilo neobnovení mandátu expertům pro lidská práva v Dárfúru v Súdánu, stejně jako rozhodnutí Rady pro lidská práva neobnovit mandáty Bělorusku a Kubě;
  23. vyzývá Radu, Komisi a členské státy k navržení reformy Rady pro lidská práva, aby se mohly stát jeho členy pouze státy, které trvale vybízejí k veškerým jednáním; v očekávání této reformy požaduje, aby tato zásada byla uplatňována při určování výše evropské podpory kandidátským zemím;
  24. vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby zvýšily svoji účast a koordinaci, pokud jde o Společenství demokratických zemí (CD), vzhledem k tomu, že v Polsku bude zřízen stálý sekretariát CD a že předsednictví jeho svolávající skupiny vede v současné době Portugalsko, které bude oficiálně pořádat příští ministerskou konferenci, která se bude konat v Lisabonu v roce 2009; domnívá se, že větší zapojení ze strany Evropské unie by mohlo posílit vliv a důvěryhodnost Společenství demokratických zemí, zejména posílením demokratického aktivu OSN a podporováním otevřenější a legitimní účasti subjektů občanské společnosti na činnostech Společenství demokratických států, zejména pokud jde o ministerskou konferenci;
  25. v této souvislosti vyzývá Evropskou unii, aby navázala formální kontakt s dalšími demokratickými vládami ostatních regionálních skupin za účelem formální spolupráce a

konzultací v rámci UNHRC a s cílem zajistit úspěšnost iniciativ zaměřených na dodržování principů obsažených ve Všeobecné deklaraci lidských práv Organizace spojených národů; domnívá se, že, jak již prokázalo nedávné úspěšné přijetí rezoluce Valného shromáždění OSN o používání trestu smrti (18. prosince 2007), úsilí EU v oblasti lidských práv ve fórech Spojených národů může být efektivní pouze díky společnému jednání meziregionální aliance demokratických států, jako je například Společenství demokratických zemí;

26. vítá skutečnost, že Komise využila své funkce předsednictví kimberleyského procesu v roce 2007 k posílení mechanismů na zastavení toku konfliktních diamantů; znovu opakuje význam kimberleyského procesu vzhledem ke spojitosti mezi zastavením obchodu s konfliktními diamanty a dosažením udržitelného míru a bezpečnosti; rovněž vítá Turecko a Libérii jakožto nové účastníky v roce 2007 a opětovné přijetí Konžské republiky do kimberleyského procesu (do něhož je zapojeno celkem 48 účastníků, včetně Evropského společenství zastoupeného 27 členskými státy);
27. vítá skutečnost, že v prosinci 2007 se za plné podpory Evropské unie¹ ve Vídni konala třetí mezinárodní konference zaměřená na uzavření mezinárodní smlouvy zakazující výrobu, používání, přepravu nebo skladování tříštivých bomb v souladu se zásadami mezinárodního humanitárního práva; vyzývá Rumunsko a Kypr jakožto jediné dva členské státy EU, které tak dosud neučinily, aby podpořily Prohlášení z Osla učiněné dne 23. února 2007; plně podporuje příští konference o procesu dohodnutém v Oslu, které se budou konat ve dnech 18. až 22. února 2008 ve Wellingtonu a 19. až 30. května 2008 v Dublinu; očekává, že všechny členské státy Evropské unie budou moci smlouvu na konci roku 2008 v Oslu slavnostně podepsat;
28. vyzývá Radu a Komisi, aby pokračovaly ve svém energickém úsilí zaměřeném na podporu všeobecné ratifikace Římského statutu a na přijetí nezbytných vnitrostátních prováděcích právních předpisů v souladu se společným postojem Rady 2003/444/SZBP ze dne 16. června 2003 o Mezinárodním trestním soudu² a akčním plánem; zdůrazňuje, že ne všechna předsednictví Rady sledují tento cíl se stejným elánem; žádá, aby všechna předsednictví uváděla statut spolupráce s Mezinárodním trestním soudem na všech summitech se třetími zeměmi; žádá, aby se toto úsilí dále zaměřilo na ratifikaci a uplatňování dohody o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu, která je důležitým prováděcím nástrojem soudu; bere na vědomí, že dne 8. prosince 2007 vstoupila v platnost dohoda se Spojeným královstvím o výkonu trestů (a v roce 2005 podobná dohoda uzavřená s Rakouskem), a naléhavě žádá všechny členské státy, aby zvážily uzavření podobných dohod s ICC; uznává, že Dohoda o spolupráci a pomoci mezi Evropskou unií a ICC je významným nástrojem doplňujícím povinnosti jednotlivých členských států;
29. vítá skutečnost, že Japonsko v červenci 2007 ratifikovalo Římský statut, čímž bylo dosaženo počtu 105 smluvních států v prosinci 2007; naléhavě žádá Českou republiku jakožto poslední členský stát Evropské unie, který dosud Římský statut neratifikoval,

¹ Zúčastnilo se jí více než 140 zástupců občanské společnosti a 138 států (z nichž 94 podpořilo Prohlášení z Osla neboli proces dohodnutý v Oslu).

² Úř. věst. L 150, 18. 6. 2003, s. 67.

aby tak neprodleně učinila;

30. znovu vyzývá všechny země, ale zejména Spojené státy americké, Chile a Turecko, aby ratifikovaly Římský statut; vyjadřuje obavy, že neratifikace Spojenými státy nahrává všem státům a vládám, které se k mezinárodnímu trestnímu právu staví očividně lhostejně;
31. naléhavě žádá všechny členské státy, aby plně spolupracovaly na mezinárodním mechanismu trestního soudnictví a zejména při předávání uprchlých viníků spravedlnosti; v této souvislosti bere s uspokojením na vědomí spolupráci Konžské demokratické republiky při předání Germaina Katangy Mezinárodnímu trestnímu soudu, spolupráci Srbska při zatýkání a předání Zdravka Tolimira Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) a spolupráci Srbska a Černé Hory při zatýkání a předání Vlastimira Đjordjeviće ICTY; bere ovšem se znepokojením na vědomí neschopnost Súdánu spolupracovat s ICC při zatýkání a vydání Ahmada Muhammada Haruna a Aliho Muhammada Aliho Abd-Al-Rahmana; se znepokojením bere na vědomí, že dosud nebyl vykonán příkaz ICC zatknout čtyři členy Armády božího odporu v Ugandě; rovněž bere se znepokojením na vědomí, že Radovan Karadžić a Ratko Mladić zůstávají na svobodě a nebyli předáni ICTY; znovu v této souvislosti opakuje, že podepsání dohody o stabilizaci a přidružení závisí na plné spolupráci s ICTY, což by mělo vést k zatčení všech zbývajících obžalovaných; dále se domnívá, že současné řízení proti bývalému liberijskému prezidentu Charlesi Taylorovi vedené zvláštním soudem pro Sierra Leone v Haagu představuje významný krok ve vývoji k ukončení beztrestnosti;
32. zdůrazňuje nutnost posílit systém mezinárodního trestního soudnictví a v této souvislosti oceňuje, že v listopadu 2007 byl vytvořen mechanismus rychlé reakce v oblasti spravedlnosti jakožto nový mezinárodní mechanismus spolupráce při poskytování odborných znalostí a pomoci, v rámci kterého bude zjišťování totožnosti, sběr informací a jejich uchovávání pomocným prostředkem v širokém spektru mezinárodních a přechodných možností¹ soudnictví; naléhavě žádá ICC, aby zintenzívnil své široké úsilí s cílem zapojit společenství v situacích, které jsou předmětem šetření, do procesu konstruktivní interakce s ICC navrženého na podporu porozumění a podporu jeho mandátu, který by pomohl naplnit očekávání a umožnil by těmto společenstvím postupovat v souladu s procesem mezinárodní trestní spravedlnosti a rozumět mu; zdůrazňuje úlohu, kterou při řešení porušování lidských práv a mezinárodního trestního práva může plnit mechanismus nesoudní povahy, za předpokladu, že takovéto snahy budou respektovat řádný proces a nebudou předstírané;
33. vítá skutečnost, že Valné shromáždění OSN přijalo rezoluci o právech původních obyvatel a blahopřeje Radě a členským státům, že podpořily přijetí tohoto textu, který vytvoří rámec, na jehož základě mohou státy bránit a prosazovat práva původních obyvatel a zamezit tak vyloučení a diskriminaci; zároveň bere se znepokojením na vědomí, že bez nových nástrojů, které by zaručily uplatňování uvedené rezoluce, nelze očekávat, že v životech původních obyvatel dojde ke skutečnému zlepšení, zejména pak u těch, kteří žijí v autoritativním a diktátorském režimu, a naléhavě žádá Komisi, aby

---

¹ http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

navázala na její uplatňování, zejména prostřednictvím Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva;

Provádění obecných zásad EU v oblasti lidských práv

34. znovu vyzývá Komisi, vyslanectví a konzuláty členských států, aby zajistily plnou informovanost veškerých svých zaměstnanců ohledně obecných zásad v oblasti lidských práv; domnívá se, že vytvoření nového evropského útvaru pro vnější činnost by mělo aktivně sloužit harmonizaci přístupu misí členských států a Komise v oblasti lidských práv v zahraničí prostřednictvím společných struktur a zaměstnanců za účelem vytvoření skutečných „vyslanectví Evropské unie.“
35. bere na vědomí impuls německého a portugalského předsednictví k dokončení obecných zásad EU pro lidská práva v oblasti práv dítěte; s radostí očekává, že v průběhu příštího roku obdrží návrhy konkrétních prováděcích opatření, jež se zaměří na provádění celostního a komplexního přístupu přijatého v obecných zásadách;
36. vyzývá předsednictví Rady ke zjištění způsobů zlepšení koordinace a spolupráce mezi pracovními skupinami v Radě v souvislosti s vydáváním demarší v oblastech společného zájmu, např. mezi Pracovní skupinou pro lidská práva a Pracovní skupinou jednající s Mezinárodním trestním soudem, pokud jde o mezinárodní trestní soudnictví a děti v ozbrojených konfliktech;
37. naléhavě vyzývá Radu, aby provedla aktualizaci obecných zásad za účelem plného uznání důležitosti požívání nejvyšší dosažitelné úrovně zdraví jako základního práva, se zvláštní pozorností věnovanou zmírňování bolesti;

Trest smrti

38. vítá výše uvedené usnesení přijaté Valným shromážděním OSN dne 18. prosince 2007, které vyzývá k zavedení všeobecného moratoria na užívání trestu smrti a uznává pozitivní meziregionální charakter této iniciativy;
39. naléhavě žádá Radu, aby provedla aktualizaci obecných zásad pro trest smrti za účelem podpořit veškeré aktivity směřované k plnému provedení rezoluce Valného shromáždění OSN, jež *mimo jiné* vyzývá všechny státy, které ještě užívají trest smrti, k dodržování mezinárodních norem poskytujících záruky na ochranu práv osob odsouzených k trestu smrti, obzvláště minimálních norem stanovených v příloze k rezoluci Hospodářské a sociální rady č.1984/50 ze dne 25. května 1984; zdůrazňuje, že tato rezoluce poskytuje generálnímu tajemníkovi informace o používání trestu smrti a dodržování záruk na ochranu práv osob odsouzených k trestu smrti, zároveň usiluje o omezení trestu smrti a snížení počtu trestných činů, ze jejichž spáchání může být tento trest uložen; dále klade důraz na to, že závěr rezoluce tvoří výzva všem členským státům OSN, aby zavedly moratorium na popravky s cílem trest smrti zrušit;
40. vyzývá předsednictví Rady, aby vyzvalo Itálii, Lotyšsko, Polsko a Španělsko, jež dosud neratifikovaly protokol č.13 k EÚLP o trestu smrti, aby tak učinily¹; v tomto ohledu

---

¹ Ke dni 10. ledna 2008 Itálie, Lotyšsko, Polsko a Španělsko protokol č.13 k Evropské úmluvě o ochraně

uznává, že obecné zásady v oblasti trestu smrti by bylo možné provádět soustavnějším způsobem, pokud by členské státy protokoly a úmluvy tohoto typu podepsaly a ratifikovaly;

41. vítá rozhodnutí Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 7. prosince 2007 připojit se ke společnému prohlášení Rady Evropy a Evropské unie zavádějícímu Evropský den proti trestu smrti slavený každoročně 10. října; vítá postup evropské konference v Lisabonu, jež se konala 9. října 2007, znovu volající po odstranění trestu smrti v Evropě a podpoře všeobecného zrušení tohoto trestu;
42. vítá zrušení trestu smrti v Albánii dne 25. března 2007 (pro všechny typy trestných činů); v Kyrgyzstánu dne 27. června 2007; ve Rwandě dne 26. července 2007; ve státě New Jersey (USA) dne 13. prosince 2007; a v Uzbekistánu dne 1. ledna 2008;

Mučení a další kruté, nelidské a ponižující zacházení

43. bere na vědomí, že Řecko, Maďarsko, Lotyšsko, Litva a Slovensko dosud nepodepsaly ani neratifikovaly opční protokol k Úmluvě proti mučení (OPCAT); bere na vědomí, že Rakousko, Belgie, Kypr, Finsko, Francie, Německo, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko tento protokol sice podepsaly, ale ještě neratifikovaly; vyzývá všechny členské státy EU, které dosud nepodepsaly a/nebo neratifikovaly opční protokol k Úmluvě proti mučení, aby tak bez prodlení učinily;
44. je znepokojen ohledně skutečné angažovanosti v oblasti lidských práv těch členských států EU, které odmítají podepsat výše uvedenou Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením; žádá všechny členské státy EU, které tak ještě neučinily, aby ji bez prádelní podepsaly a ratifikovaly¹;
45. odkazuje Radu a Komisi na aktuální studii s názvem „Provádění obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání“, jež byla předložena podvýboru Evropského parlamentu pro lidská práva dne 28. července 2007 a Pracovní skupině pro lidská práva v prosinci 2007; vyzývá Komisi i Radu, aby se řídily příslušnými doporučeními, např. doporučením vytvořit jasnou globální vizi zaměřenou na jednotlivé státy a průzkum jejich politického, sociálního, kulturního a právního kontextu; vyzývá Komisi, aby po rozboru zaslala instrukce svým delegacím a misím členských států s cílem poskytnout jim pomoc při provádění obecných zásad;
46. s radostí očekává hodnocení provádění obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání, které se připravuje k předložení Pracovní skupině pro lidská práva; v souvislosti s revizí tohoto souboru obecných zásad očekává, že Pracovní skupina pro lidská práva projedná zvláštní kritéria činnosti, která budou vycházet z jednotlivých případů a napomohou lepšímu provádění těchto zásad; doporučuje přijetí opatření, která zajistí dodržování absolutního zákazu mučení a zamezí jakémukoli pokusu o vytvoření postoje Evropské unie, jež by potvrzoval oprávněnost užívání diplomatických záruk umožňujících přesun osob do

---

¹ lidských práv a základních svobod, který se týká zrušení trestu smrti za jakýchkoli okolností, podepsaly, ale dosud neratifikovaly.

země, kde by mohly čelit riziku mučení;

47. žádá o provedení aktualizace obecných zásad týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání na základě článku 15 Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob, jež se týká osvobození od mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání;
48. žádá pravidelnou účast předsednictví nebo sekretariátu Rady na zasedání příslušných výborů OSN a další spolupráci s Radou Evropy a jejím výborem pro předcházení mučení za účelem dosažení značného a přínosného věcného vkladu při rozhodování o demarších vůči některým zemím;
49. naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby pokračovaly v politice demarší vůči všem mezinárodním partnerům EU ve věci ratifikace mezinárodních úmluv týkajících se zákazu mučení a špatného zacházení a zajištění rehabilitační pomoci pro osoby, které mučení přežily; vyzývá Evropskou unii, aby považovala boj proti mučení a špatnému zacházení za úkol prvořadého významu své politiky v oblasti lidských práv a usilovala zejména prostřednictvím zesíleného uplatňování obecných zásad EU a ostatních nástrojů EU, jako je evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, a zajistila, aby se členské státy vyvarovaly přijímání diplomatických záruk třetích zemí, kde existuje reálné nebezpečí, že lidé jsou předmětem mučení a špatného zacházení;

Děti v ozbrojených konfliktech

50. vítá zprávu zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech zveřejněnou 13. srpna 2007, a je toho názoru, že členské státy OSN by měly uplatnit konkrétní a cílená opatření proti těm, kdo opakovaně příslušná práva porušují;
51. vítá pokrok, který byl učiněn při uplatňování mezinárodních norem pro ochranu dítěte ohledně povolání údajných pachatelů k odpovědnosti, jako v případě obvinění vznesených Mezinárodním trestním soudem vůči vůdcům nejruznějších ozbrojených skupin v Konžské demokratické republice a obvinění vůči vůdcům Armády božího odporu; pokládá za výrazný úspěch rozhodnutí Zvláštního soudu pro Sierra Leone, že najímání či užívání dětí mladších 15ti let při násilných konfliktech je válečným zločinem podle mezinárodního zvykového práva a nedávné odsouzení vojenských velitelů za najímání dětí;
52. vítá zvýšené zahrnutí dětí v širokém spektru jednání, dohod, snah o vytvoření a udržení míru, programech a smlouvách; klade však důraz na to, že ustanovení týkající se dětí v mírových dohodách by měla být konkrétní a jejich cíle dosažitelné;
53. vítá zvýšené zahrnutí dětí do mechanismů odpovědnosti za trestné činy podle mezinárodního práva (uznává v tomto ohledu snahy liberijské Komise pro pravdu a usmíření zaměřené k tomuto cíli v roce 2007) jako důležitý prostředek k uplatnění práv dětí účastnit se rozhodnutí, jež ovlivňují jejich život; avšak zdůrazňuje, že takové zahrnutí musí sledovat nejlepší zájmy dítěte, včetně zavedení politik a postupů odpovídajících věku dětí a podpory rehabilitace a opětovné integrace dětských obětí;
54. vítá skutečnost, že normy pro odzbrojení, demobilizaci a opětovné začlenění do

společnosti (2006), pařížské zásady a pokyny týkající se dětí spojených s ozbrojenými silami a s ozbrojenými skupinami (2007) představují velký pokrok při stanovování politiky a nyní vyžadují účinné provedení;

55. vítá skutečnost, že dalších sedm zemí (Argentina, Chorvatsko, Guatemala, Laos, Mauretánie, Maroko a Ukrajina) se připojilo k mezinárodnímu závazku zastavit najímání dětí do ozbrojených konfliktů známému jako pařížské závazky a zásady a vyjadřuje politování nad tím, že Spojené státy nepřipojily svůj podpis z důvodu nesouhlasu s ustanovením týkajícím se Mezinárodního trestního soudu;
56. vyzývá zbývající členské státy, retrace ještě nepodepsaly a neratifikovaly opční protokoly k Úmluvě o právech dítěte, aby tak bez prodlení učinily¹;
57. bere na vědomí, že portugalské předsednictví pokračovalo v německých iniciativách dle obecných zásad a udělilo pokyny všem misím v zemích, kterým je třeba věnovat zvýšenou pozornost, aby považovaly zvláštní strategie pro danou zemi přijaté Pracovní skupinou pro lidská práva dne 15.června 2007 za stále pokyny, jež tvoří součást práce vedoucích těchto misí v oblastech, kde se děti nacházejí v ozbrojených konfliktech; vítá skutečnost, že předsednictví Rady předalo místním předsednictvím zprávy, jež obdržely příslušné nevládní organizace ohledně konkrétních zemí;

Zastánci lidských práv

58. vyzývá Radu a Komisi, aby se zasadily o transparentnější a systematictější provádění Obecných zásad EU týkajících se zastánců lidských práv, vychází z předpokladu, že tyto zásady jsou důležitým inovativním nástrojem navrženým za účelem ochrany a podpory zastánců lidských práv, kteří čelí největšímu ohrožení;
59. očekává, že uznání Obecných zásad týkajících se zastánců lidských práv za přednostní součást zahraniční politiky EU v oblasti lidských práv bude doplněno účinným prováděním těchto zásad v místních strategických postupech zahrnujících 120 zemí; upozorňuje na to, že nedostatek demarší Evropské unie jménem zastánců lidských práv v určitých zemích, jako je Čína, Tunisko, Etiopie, Írán a Rusko, patrně odráží nedostatečnou shodu mezi členskými státy EU zapříčiněnou rozdílnými prioritami jednotlivých členských států ohledně zájmů zahraniční politiky, což vylučuje možnost společného jednání;
60. je toho názoru, že soustavný přístup by se měl také zaměřit na posílení vytváření kapacit mezi aktivisty v oblasti lidských práv a posílení mechanismů konzultace a interakce těchto aktivistů a příslušných vlád ohledně problematiky demokratické reformy a podpory lidských práv, zejména při ohrožení demokratizačních procesů;
61. žádá Komisi a Radu, aby u ochránců lidských práv aktivně podporovaly šíření informací týkajících se teorie a praxe mírového působení a snažily se mezi nimi podnítit

---

¹ Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se obchodu s dětmi, dětské prostituce a dětské pornografie (stav k listopadu 2007): neratifikovaly Česká republika, Finsko, Německo, Řecko, Maďarsko, Irsko, Lucembursko, Malta a Spojené království.

Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se zapojování dětí do ozbrojených konfliktů (stav k říjnu 2007); neratifikovaly Estonsko, Řecko, Maďarsko, Nizozemsko; neratifikoval ani nepodepsal Kypr.

znalost a srovnání nejlepších postupů, které vyplývají z přímé zkušenosti na místě;

62. Vyzývá Radu, aby bezodkladně zvažila náležitosti ohledně vydávání mimořádných víz pro ochránce lidských práv; domnívá se, že důvěrnost demarší Evropské unie ve prospěch ochránců lidských práv je někdy účelná, ale žádá, aby místní složky Evropské unie, aby i přes tuto skutečnost vždy důvěryhodným způsobem informovaly o takových demarších nevládní organizace na zemi;
63. Ještě jednou zdůrazňuje důležitost sepsání příručky k provádění těchto zásad, kterou by měli zastánci lidských práv k dispozici; vybízí pracovní skupinu COHOM k šíření překladů zásad pro ochránce lidských práv do jazyků zemí Evropské unie, které jsou *lingua franca* ve třetích zemích a zásadní v zemích mimo Evropskou unii obklopených regionálními odděleními a vyslanectvími/delegacemi; vítá skutečnost, že překlady jsou dosud k dispozici v jazycích jako je ruština, arabština, čínština a farsí, ale zdůrazňuje, že v určitých oblastech je zapotřebí více překladů; naléhavě žádá členské státy, aby zjednotily vydávání víz pro ochránce lidských práv, kteří jsou pozváni k účasti na akcích pořádaných v rámci Evropské unie, nebo těm, kteří utíkají před zhoršujícími se bezpečnostními podmínkami;

Obecné zásady týkající se jednání o lidských právech a uznané konzultace se třetími zeměmi

64. Vyzývá Radu a Komisi k zahájení komplexního hodnocení obecných zásad v jednání týkajících se lidských práv a k vytvoření jasných ukazatelů ohledně dopadu všech jednání a kritérií pro zahájení, ukončení a opětovné zahájení jednání;
65. Znovu opakuje svoji žádost, aby byla jednání týkající se lidských práv založena na vzájemnosti s ohledem jak na území Evropské unie, tak i na území třetích zemí;
66. Znovu opakuje svou žádost, aby otázky související s lidskými právy byly přezkoumány na nejvyšší politické úrovni, čímž by se docílilo zajištění větší politické váhy záležitostí této oblasti; z těchto důvodů považuje za nezbytné, aby se takové jednání nikdy neomezovalo pouze na setkání odborníků, což by ho vůči ostatním politickým tématům stavilo do poněkud okrajové pozice; vyzývá proto Radu a Komisi k přijetí následujících opatření:
  - zveřejnit, co bude cílem každého jednání, a způsob dohledu nad jeho uskutečněním;
  - stanovit, že hodnocení každého jednání bude prováděno „každý rok“ namísto „pokud možno“ každý rok;
  - zaručit, aby každé setkání v rámci jednání zahrnovalo – vedle fáze „technického“ zdokonalování na úrovni úředníků –, politickou fázi, která se týká přímo odpovědných úředníků na „vládní“ úrovni;
  - zapojit zástupce Evropského parlamentu do dialogů a zejména do hodnotících zasedání, v nichž se projednávají jednotlivé případy;
67. v této souvislosti znovu zdůrazňuje návrhy obsažené ve výše zmíněném usnesení Parlamentu ze dne 6. září 2007 o fungování dialogů a konzultací se třetími zeměmi v oblasti lidských práv;

68. zdůrazňuje, že Čína neustále systematicky porušuje lidská práva, a že i přes sliby, jež tento režim učinil v souvislosti s blížícími se Olympijskými hrami, se celkový stav lidských práv v Číně nezlepšil; klade důraz na potřebu radikálního posílení dialogu o lidských právech mezi EU a Čínou; vítá skutečnost, že se Čína rozhodla nechat přezkoumat všechny případy trestu smrti Nejvyšším soudem, nadále však vyjadřuje své obavy v souvislosti s tím, že v celosvětovém měřítku má Čína největší podíl na vykonaných trestech smrti; bere na vědomí, že přestože čínská vláda opakovaně potvrdila svůj záměr ratifikovat Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, k ratifikaci dosud nedošlo; lituje, že na summitu Evropské unie a Číny, který se konal dne 28. listopadu 2007 v Pekingu, nebylo přijato společné prohlášení Evropské unie a Číny o lidských právech, a to i přes to, že původně byl oznámen záměr takové prohlášení vydat; vyzývá Radu, aby Parlamentu poskytla podrobnější informace návazně na jednání, včetně podrobného seznamu demarší vydaných v jednotlivých případech Radou a členskými státy; bere na vědomí, že navzdory významným hospodářským reformám jsou neustále porušována politická i lidská práva v záležitostech jako je věznění z politických důvodů, útoky a zastrasování právníků a zastánců lidských práv, chybějící nezávislé soudnictví, nucená práce, svoboda projevu a náboženského vyznání, práva náboženských a etnických menšin, svévolná zadržení, režim v táboře Laogai a obvinění týkající se odebrání orgánů; bere na vědomí, že soustavnější důraz při přípravách na Olympijské hry v Pekingu by měl být kladen na otázky, které jsou důležitou historickou příležitostí pro zlepšení stavu lidských práv v Číně; v tomto ohledu vyjadřuje obavy ohledně čínských právních předpisů, včetně systému státních tajemství, který neumožňuje transparentnost potřebnou pro rozvoj dobré správy věcí veřejných a režim právního státu; je znepokojen limity stanovenými pro svobodu čínských a mezinárodních médií, včetně omezení přístupu čínského a mezinárodního tisku k internetu, blogům a informacím; stejně tak je i nadále znepokojen vytvářením černých listin se jmény novinářů a zastánců lidských práv, včetně dalajlámy, jeho přidružených osob a stoupenců hnutí Falun Gong; zdůrazňuje potřebu i po Olympijských hrách pokračovat v pečlivém sledování situace ohledně lidských práv a změn právních předpisů týkajících se této otázky; naléhavě vyzývá Evropskou unii, aby zajistila podmíněnost svých obchodních vztahů s Čínou reformami v oblasti lidských práv, a v této souvislosti vyzývá Radu, aby před konečným schválením jakékoli nové rámcové dohody o partnerství a spolupráci provedla komplexní hodnocení stavu lidských práv; vyzývá Radu a Komisi, aby vznesly otázky vnitřního Mongolska, Východního Turkestánu a Tibetu, aby aktivně podpořily posílení transparentního dialogu mezi čínskou vládou a vyslanců tibetské vlády v exilu a přivedly pozornost k otázce důsledků čínské politiky v oblasti lidských práv v Africe; je i nadále znepokojen systematickým porušováním lidských práv ujgurského etnika v autonomní oblasti Xinjiang;
69. je znepokojen i tím, že v roce 2004 došlo k přerušení dialogu o lidských právech s Íránem v důsledku nedostatečné spolupráce ze strany Íránu; znovu opakuje názory vyjádřené v tomto ohledu v poslední zprávě, vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby podpořily disidenty a demokratické aktivisty a aby prostřednictvím mírových prostředků a bez použití násilí posílily existující postupy, které mohou podpořit demokratické, institucionální a konstituční reformy, aby zajistily životnost těchto reforem a upevnily zapojení íránských zastánců lidských práv a představitelů občanské

společnosti v postupech utváření politiky a posílily úlohu, kterou hrají v obecném politickém diskurzu; odsuzuje novou kampaň za morálku zahájenou íránskými úřady počátkem dubna 2007, v jejímž důsledku byly tisíce mužů a žen uvězněni z důvodu „boje proti nemorálnímu chování“; odsuzuje rostoucí znovupřiklonění se íránského režimu k trestu smrti;

70. lituje nedostatek výsledků jednání EU a Ruska o lidských právech a vyzývá Parlament, aby se do tohoto procesu zapojil; podporuje snahy Rady a Komise o vytvoření stavu, za kterého by se jednání střídavě konala v Rusku a Evropské unii, přičemž jednání by se účastnili kromě ministra zahraničí i ostatní ruští ministři a ruská delegace by se účastnila schůzek ruských a evropských nevládních organizací pořádaných současně se zmíněnými jednáními; vyjadřuje politování nad tím, že při snaze dosáhnout změny politiky prostřednictvím diskuse o citlivých otázkách, jako je situace v Čečensku a ostatních kavkazských republikách, beztrestnost a nezávislost soudnictví, zacházení se zastánci lidských práv, nezávislost sdělovacích prostředků a svoboda projevu, situace etnických menšin, dodržování právního státu a ochrana lidských práv v ozbrojených složkách, diskriminace na základě sexuální orientace i jiné problémy, uspěla EU pouze v omezené míře; je přesvědčen, že dlouhodobá diskuse o problému Čečenska by měla být rozšířena o znepokojující situaci v Ingušsku a Dagestánu; vyjadřuje politování nad neustálým pronásledováním novinářů, zastánců lidských práv a nevládních organizací, např. nedávné obtěžování zaměřené na noviny Novaya Gazeta a nadaci Nižného Novgorodu pro podporu snášlivosti; naléhavě vyzývá Rusko, aby přijalo další opatření na ochranu svobody projevu a bezpečnosti novinářů a zastánců lidských práv; v tomto ohledu je toho názoru, že EU by měla považovat spolupráci Ruska s Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), Radou Evropy a mechanismy OSN v oblasti lidských práv a spolu s ratifikací veškerých příslušných úmluv týkajících se lidských práv za prioritní, zejména ratifikaci protokolu č. 14 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv (EÚLP), která mění kontrolní mechanismy obsažené v úmluvě; lituje neochoty Ruska přizvat v dostatečném předstihu vhodný počet mezinárodních volebních pozorovatelů, aby jim bylo umožněno řádné sledování voleb v souladu se standardy OBSE, a je proto nucen pochybovat o demokratické legitimitě parlamentních voleb; naléhavě vyzývá Komisi a Radu, aby vyzdvihly problematiku lidských práv, včetně konkrétních případů, při jednání s ruskými orgány na nejvyšší úrovni a v nové dohodě o partnerství a spolupráci s Ruskem; naléhavě žádá Komisi, aby kromě doložky o lidských právech stanovila jasnější závazky a zavedla účinnější monitorovací mechanismy za účelem dosažení skutečného zlepšení stavu lidských práv;
71. naléhavě vyzývá Komisi a Radu, aby vytvořily podvýbory pro lidská práva se všemi sousedními státy; znovu opakuje svou výzvu, aby poslanci byli zahrnuti do příprav těchto schůzek a informování o jejich výsledcích; je toho názoru, že počáteční etapy jednání, jako tomu bylo v případě Tuniska a Egypta, by se mohly zaměřit na založení životnosti podvýboru a posílení důvěry mezi partnery; tyto podvýbory, v současné době zejména podvýbor vytvořený s Marokem, by měly vstoupit do fáze zaměřené na výsledky a stanovit si konkrétní kritéria a ukazatele učiněného pokroku; znovu připomíná, že tyto podvýbory nemají rozhodovací pravomoc, ale mohou předkládat návrhy příslušnému výboru pro přidružení nebo orgánům na vyšší úrovni politické diskuse, jejichž odpovědností je jednat o problematice lidských práv jako součásti politického dialogu v rámci akčních plánů evropské politiky sousedství a dohod o

přidružení; navrhuje, aby dokumenty, jež vzniknou jako výsledek diskusí na schůzkách odborné úrovně byly taktéž zařazeny do programu schůzek na politické úrovni (summitů) jednajících o lidských právech za účelem odstranění nesrovnalostí v prohlášeních o stavu lidských práv, které obě strany poskytují tisku a jejichž tvrzení jsou často v rozporu;

72. uznává pokusy Komise a Rady uspořádat druhou etapu dialogů o lidských právech mezi Evropskou unií a Uzbekistánem v květnu 2008; znovu vyzdvihuje, že vedení dialogu o lidských právech a schůzky odborníků ohledně masakru v Andižanu v roce 2005 samy o sobě nevytvářejí pokrok a nemohou být použity jako odůvodnění pro rušení sankcí; bere na vědomí, že neexistence nezávislého mezinárodního vyšetřování masakru v Andižanu a nedostatek jakéhokoli zlepšení stavu lidských práv v Uzbekistánu - což jsou podmínky stanovené Evropskou unií pro zrušení sankcí - mají samozřejmě za následek rozšíření sankcí vůči Uzbekistánu; vítá skutečnost, že závěry Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy z 15. a 16. října 2007 zavedly zvláštní podmínky, které je třeba splnit do šesti měsíců, za účelem prodloužení pozastavení vízových omezení; vyzývá Komisi a Radu, aby provedly vážné zhodnocení vlivu rozhodnutí o pozastavení některých vízových omezení, která jsou součástí sankcí EU vůči Uzbekistánu, a přezkoumaly celkovou situaci lidských práv v této zemi; lituje toho, že Uzbekistánu se dosud nepodařilo dosáhnout pokroku v žádné z příslušných oblastí; je rozhořčen prezidentskými volbami v Uzbekistánu dne 23. prosince 2007, které se podle Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva OECD „konaly v přísně sledovaném politickém prostředí, kde nebyl ponechán prostor pro skutečnou opozici, a obecně nesplnily mnoho požadavků na demokratické volby stanovené Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě“; odsuzuje vraždu zakladatele a uměleckého ředitele nezávislého divadla Ilkhom Marka Weila dne 9. září 2007 a vraždu novináře a kritika uzbeckého režimu Ališera Sajpova dne 24. října 2007 v kyrgyzském městě Oš; znovu opakuje svou výzvu k okamžitému propuštění politických vězňů¹; vítá zrušení trestu smrti;
73. podporuje ochotu Rady zahájit dialog o lidských právech se všemi čtyřmi zbývajících střeadoasijskými státy; žádá, aby dialogy byly zaměřeny na výsledek a byly v plném souladu s Obecnými zásadami Evropské unie pro dialogy o lidských právech s třetími zeměmi a zaručovaly zapojení občanské společnosti a Evropského parlamentu; žádá, aby zahájení dialogů bylo v rámci sekretariátů Rady a Komise doprovázeno dostatečnými zdroji; podotýká, že v některých případech praktické postupy nejsou při vedení dialogů účinné, např. pokud je zajištěno pouze konsektivní tlumočení, jako je tomu v případě dialogu o lidských právech s Turkmenistánem;
74. uznává, že ústupky Evropské unie ohledně závazků, které uložila Turecku na jeho cestě k přistoupení, jsou důležitým faktorem při zpomalování dalších reforem v oblasti lidských práv v Turecku;
75. vyjadřuje naději, že osoby zodpovědné za zavraždění Benazir Bhuttové budou co nejdříve identifikovány a pohnány k odpovědnosti; zaznamenává zhoršení stavu

---

¹ Zejména Mutabary Tadžibajevové, předsedkyně organizace pro lidská práva Plammenoe Serdtse a 12 zastánců lidských práv, jimiž jsou: Saidžachon Zainabitdinov, Nosim Isakov, Norboj Choldžigitov, Abdusattor Irzajev, Chabibulla Akpulatov, Azam Formonov, Ališer Karamatov, Mamaradžab Nazarov, Dilmurad Muchitdinov, Rasul Chudajnasarov, Bobumurod Mavlanov a Ulugbek Kattabekov.

lidských práv v Pákistánu v průběhu roku 2007, které se týká zejména ohrožení nezávislosti soudů a svobody sdělovacích prostředků; bere na vědomí přijetí nového strategického dokumentu pro zemi týkající se Pákistánu a vítá zaměření pozornosti na předcházení konfliktům a lidská práva v tomto dokumentu; zaznamenává, že první schůzka společného výboru Evropského společenství a Pákistánu se konala v Islámábádu dne 24. května 2007 a zdůrazňuje nutnost, aby lidská práva byla na popředí programu všech následujících schůzek;

Mrzačení ženských pohlavních orgánů a nepřijatelné tradiční zvyklosti

76. zdůrazňuje, že úsilí o odstranění všech forem mrzačení ženských pohlavních orgánů by mělo být posíleno jak na místní úrovni, tak v rámci procesu utváření politik, a to za účelem zdůraznění skutečnosti, že takovéto mrzačení je porušováním jak lidských práv, tak rovnosti pohlaví;
77. trvá na tom, aby všechna jednání o lidských právech zahrnovala práva žen a byla zaměřena zejména na boj a odstranění všech forem diskriminace a násilí páchaného na ženách a dívkách, včetně boje proti veškerým nepřijatelným tradičním zvyklostem a praktikám jako například mrzačení ženských pohlavních orgánů a předčasné nebo vynucené sňatky, všechny formy obchodování s lidmi, domácí násilí a vraždění žen, vykořisťování na pracovišti a hospodářské vykořisťování;
78. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby uplatňovaly doložku o lidských právech a tím přijaly boj proti všem formám mrzačení ženských pohlavních orgánů za úkol prvořadého významu ve vztazích s nečlenskými státy, zejména se státy, které na základě Dohody z Cotonou udržují s Evropskou unií přednostní vztahy, a aby je přiměly přijmout nezbytná právní, správní, soudní a preventivní opatření, která by tyto praktiky ukončila;
79. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby propagovaly zejména ratifikaci a uplatňování Protokolu Africké unie o právech žen v Africe členskými státy Africké unie;
80. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby posílily Evropskou iniciativu pro demokracii a lidská práva (EIDHR) a zajistily přidělení finančních prostředků na činnosti zabývající se odstraněním všech forem mrzačení ženských pohlavních orgánů;

Všeobecný přezkum činností Rady a Komise, včetně výsledků obou předsednictví

81. lituje skutečnosti, že vojenská junta v Barmě neustále porušuje lidská práva a demokracii, a podporuje závazek Evropské unie dosáhnout svých vytyčených cílů, a to vytvoření legitimní, demokratické civilní vlády, která bude dodržovat lidská práva svého lidu a která obnoví normální vztahy s mezinárodním společenstvím; vítá přijetí společného postoje Rady v listopadu 2007, kterým byla obnovena existující restriktivní opatření a zavedena dodatečná restriktivní opatření, ale lituje, že z těchto opatření byla vyloučena taková klíčová odvětví jako energetika; odsuzuje brutální reakci barmských orgánů na demonstrace buddhistických mnichů a všechny ostatní mírové demonstrace; vítá jmenování zvláštního vyslance Evropské unie v Barmě a žádá Komisi, aby aktivně podporovala barmské prodemokratické hnutí v rámci EIDHR;

82. vyzývá předsednictví Rady, aby se v oblasti lidských práv zaměřilo na země vyžadující zvláštní pozornost; zejména vybízí Radu, aby plně uplatňovala obecné zásady Evropské unie o zastáncích lidských práv a aby vyčlenila dodatečné finanční prostředky na projekty v rámci EIDHR, zejména na propagaci demokracie v Bělorusku, Barmě, na Kubě, v Eritreji, Laosu, Severní Koreji, Uzbekistánu, Vietnamu a Zimbabwe; domnívá se, že koncepce a uplatňování těchto projektů by neměly záviset na souhlasu nebo spolupráci příslušných režimů;
83. vítá skutečnost, že Evropská unie dne 18. října 2007 uspořádala první Den proti obchodování s lidmi, jehož účelem bylo zvýšit informovanost o obchodování s lidmi a zdůraznit dlouhodobý závazek Evropské unie toto obchodování vymýtit;
84. vítá fórum o lidských právech EU s nevládními organizacemi, které pořádalo portugalské předsednictví a Komise a které se konalo v prosinci 2007 v Lisabonu na téma hospodářská, sociální a kulturní práva; souhlasí s doporučeními fóra, které znovu potvrdilo nedělitelnost a univerzálnost lidských práv a kterému se podařilo propojit vnější a vnitřní aspekty politik Evropské unie;
85. vítá čtvrté zasedání Evropské sítě kontaktních míst týkající se osob zodpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, které se konalo v Haagu ve dnech 7. a 8. května 2007; bere na vědomí činnost tohoto zasedání, která byla v plném rozsahu věnována Rwandě a vyšetřování podezřelých osob z Rwandy evropskými státy;
86. vyzývá předsednictví Rady, aby se zabývalo nedostatečnou činností Evropské unie v Dárfúru; vítá smíšenou operaci Africké unie/Spojených národů v Dárfúru (UNAMID), kterou jednomyslně schválila rezoluce 1769 (2007) Rady bezpečnosti OSN přijatá dne 31. července 2007 jako krůček správným směrem; bere na vědomí, že ke dni 31. prosince 2007 UNAMID nahradila misi Africké unie v Súdánu (AMIS) a že její první mandát vyprší dne 31. července 2008; očekává, že AMIS o síle 7000 mužů, který byl odpovědný za udržování míru doposud, se transformuje v tento nový útvar, a že budou provedena veškerá nezbytná opatření, včetně pravidelného přezkumu počtu vyslaných příslušníků mírových sil, která zajistí, aby UNAMID mohl plnit svůj mandát; trvá nicméně na tom, že zatýkácí příkazy vydané ICC v souvislosti s Dárfúrem musí být vykonány co nejdříve;
87. vítá skutečnost, že Spojené národy zahájily činnost zaměřenou na dosažení jednotné normy chování pro všechny kategorie zaměstnanců zapojených do mírových misí; bere na vědomí, že akční plán pracovní skupiny uvádí požadavek, aby do všech kodexů chování Meziagenturního stálého výboru (IASC) bylo zahrnuto šest hlavních zásad, včetně zásady zakazující sexuální aktivitu s osobami mladšími 18 let bez ohledu na věkovou hranici zletilosti nebo věk pohlavní dospělosti platný na daném místě; vítá skutečnost, že tento kodex chování se nyní vztahuje na všechny pracovníky mírových sil a humanitární pracovníky Spojených národů; vítá vytvoření jednotek osobního chování v rámci misí Spojených národů v Burundi, Pobřeží slonoviny, Konžské demokratické republiky a Haiti, které mají prošetřovat případy obvinění a pomáhat obětem; očekává úplné uplatňování kodexu chování ve všech misích Spojených národů, včetně případných trestních sankcí uložených zaměstnancům usvědčeným ze znásilnění či sexuálního zneužití dětí;

88. vítá skutečnost, že Rada sestavuje a pravidelně aktualizuje seznamy zemí, které jsou ohniskem jejího zájmu a ve kterých mimořádně intenzivně usiluje o uplatňování obecných zásad EU o dětech v ozbrojených konfliktech, o trestu smrti (takzvané „země na prahu změny“) a o zastáncích lidských práv; bere na vědomí, že o podobné praxi se uvažuje také v rámci prováděcí strategie nových obecných pokynů Evropské unie pro podporu a ochranu práv dítěte; vybízí Komisi a Radu, aby tyto osvědčené postupy šířila, což Evropské unii *mimo jiné* umožňuje účinněji reagovat na obecné zásady Evropské unie týkající se mučení prostřednictvím demarší, prohlášení a jiných aktivit; vybízí Radu a Komisi, aby při zjišťování zemí, na které je třeba se zaměřit, uplatňovaly zvláštní mechanismus Spojených národů a zohledňovaly doporučení a naléhavá usnesení Evropského parlamentu;
89. znovu opakuje svoji žádost, aby veškeré diskuse o lidských právech a demokracii se třetími zeměmi, nástroje, dokumenty a zprávy včetně výročních zpráv, otevřeně řešily problém diskriminace včetně otázky etnických menšin, problém náboženské svobody včetně diskriminačních praktik vůči menšinovým náboženstvím, problém ochrany a podpory práv původních obyvatel, lidských práv žen, práv dětí, práv původních obyvatel, zdravotně postižených lidí včetně mentálně postižených lidí a lidí všech forem sexuální orientace, a aby byly v plné míře zapojovány jejich organizace, a to jak v rámci Evropské unie, tak případně i v rámci třetích zemí;

Programy Komise zaměřené na vnější pomoc

Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR)

90. žádá naprostou transparentnost ve způsobech použití peněžních prostředků a ve způsobech výběru a hodnocení projektů v rámci EIDHR; žádá, aby všechny vybrané projekty, které jsou v souladu s ochranou příjemce, byly zveřejňovány na internetu;
91. vítá přijetí nového opatření v rámci EIDHR, které umožňuje podniknout naléhavé kroky na ochranu zastánců lidských práv bez nutnosti výběrového řízení; vyzývá Komisi, aby toto nové opatření provedla rychle a účinně;
92. bere na vědomí, že finanční prostředky EIDHR vyčleněné na mise Evropské unie pro sledování průběhu voleb v roce 2007 dosáhly 23 % celkově využitých finančních prostředků EIDHR (30,1 milionů EUR) a že bylo uskutečněno 11 takových misí;
93. bere na vědomí, že velká část (kolem 50 %) finančních prostředků EIDHR na projekty zadané v roce 2007, byla vydána na velké tématické projekty a pouze malá část (24 %) na režim podpory jednotlivých zemí (odpovídající mikroprojektům); také bere na vědomí, že pouze malá část finančních prostředků byla určena Asii, nejproblematičtějšímu kontinentu v souvislosti s porušováním lidských práv; navrhuje přehodnocení geografické rovnováhy;
94. bere na vědomí, že je třeba přistupovat obezřetně k financování mezinárodních organizací, jejichž finanční prostředky pocházejí ze stanovených příspěvků členských států, jako je tomu v případě ICC, neboť finanční prostředky poskytované těmto organizacím odpovídají dotacím smluvních států, jejichž povinností je těmto organizacím takovéto finanční prostředky poskytovat, a ohrožují ostatní projekty a

orgány, které se spoléhají na finanční prostředky EIDHR, jako jsou například projekty nevládních organizací a přejetý program a kontaktní práce Zvláštního soudu pro Sierra Leone;

Uplatňování doložek o lidských právech a demokracii ve vnějších dohodách

95. lituje skutečnosti, že doložky o lidských právech a demokracii, které jsou důležitým prvkem všech dohod o spolupráci a partnerství se třetími zeměmi, stále nejsou konkrétně prováděny, neboť chybí mechanismus, který by umožnil jejich vymahatelnost;
96. v této souvislosti znovu zdůrazňuje návrhy obsažené ve výše zmíněném usnesení Parlamentu ze dne 14. února 2006 o doložkách o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie;
97. znovu opakuje svoji žádost, aby doložky o lidských právech byly prováděny transparentnějším postupem konzultace mezi stranami a aby byly podrobně stanoveny politické a právní mechanismy, které budou použity v případě žádosti o pozastavení oboustranné spolupráce podané na základě opakovaného a/nebo systematického porušování lidských práv, které je v rozporu s mezinárodním právem; domnívá se, že doložky by měly zahrnovat také podrobnosti o mechanismu, který by umožnil dočasné pozastavení dohody o spolupráci, a také o „mechanismu varování“;
98. bere na vědomí, že Evropská unie v roce 2007 neuzavřela žádnou novou dohodu obsahující doložky o lidských právech;
99. vítá skutečnost, že Komise a Rada pozastavily v červnu 2007 Bělorusku obchodní preference na základě Všeobecného systému preferencí (GSP) pro neschopnost běloruské vlády provádět doporučení, která v roce 2004 předložila Mezinárodní organizace práce (ILO);

Prosazování lidských práv

100. vyzývá Komisi, aby vzhledem k porušování občanských a politických práv či využívání práce vězňů nadále pečlivě sledovala udělování výhod v rámci „Všeobecného systému preferencí plus“ zemím, které vykazují vážné nedostatky v provádění osmi doporučení ILO, jež se týkají základních pracovních norem; žádá Komisi, aby vytvořila kritéria pro odebrání GSP na základě nedodržování lidských práv;
101. připomíná Deklaraci o právu na rozvoj, kterou dne 4. prosince 1986 přijalo Valné shromáždění OSN ve své rezoluci č. 41/128, která uznává, že právo na rozvoj je nezcizitelným lidským právem a že státy nesou prvořadou odpovědnost za vytvoření podmínek příznivých pro uskutečnění práva na rozvoj a musí se zasadit o vytvoření mezinárodních politik rozvoje za účelem usnadnění plného uskutečnění tohoto práva; žádá přijetí opatření, která zajistí, aby mezinárodní programy rozvoje, které tuto odpovědnost států řeší, zahrnovaly osoby se zdravotním postižením a aby tyto osoby měly k těmto programům přístup v souladu s článkem 32 Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob, kterou Evropská společenství podepsala dne 30. března 2007;

102. připomíná, že souhrnný rozpočet Evropské unie na rok 2008 stanovuje, aby prostředky určené na zdravotní postižení podléhaly kontrole, a to s cílem zajistit, aby tyto prostředky byly jako pomoc Společenství v souladu s článkem 32 Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob, a žádá, aby tato ustanovení rozpočtu byla pečlivě prováděna a dodržována;
103. vyzývá Radu, aby učinila maximum pro uplatňování základního práva na zdraví, pokud jde o léčbu bolesti a dostupnost opiových analgetik; poznamenává, že Mezinárodní úřad pro kontrolu omamných látek požádal mezinárodní společenství, aby podporovalo předepisování léků proti bolesti, zejména v chudých zemích, neboť informace z více než 150 zemí vykazují vážné nedostatky v léčbě;
104. bezpodmínečně odsuzuje veškeré formy zneužívání dětí, ať už v podobě sexuálního zneužívání včetně dětské pornografie a dětské sexuální turistiky či povinné práce, a veškeré formy obchodování s lidmi;
105. naléhavě žádá Komisi, aby nadále podporovala sociální odpovědnost podniků evropských a místních společností; žádá Radu, aby Parlamentu podávala informace, které poskytuje zvláštní zástupce OSN pro podnikání a lidská práva v zájmu vyjasnění norem odpovědnosti podniků a povinnosti nadnárodních společností a jiných podniků zodpovídat se ze své činnosti, pokud jde o lidská práva (bod 134);
106. je si vědom toho, že vnitřní a vnější program EU se přednostně zaměřuje na přistěhovaleckou politiku a že EU se ve svých textech snaží propojit otázku přistěhovalectví a rozvoje a zajistit, aby základní práva přistěhovalců byla dodržována; trvá ovšem na tom, že ve skutečnosti jsou tyto texty v podstatě přehlíženy; vyjadřuje zvláštní znepokojení ze skutečnosti, že dohody o zpětném přebírání nezákonných přistěhovalců jsou uzavírány se třetími zeměmi, které postrádají právní a institucionální mechanismus pro přebírání vlastních státních příslušníků a ochranu jejich práv;
107. Vyzývá Radu, aby při zvýšené spolupráci se třetími zeměmi týkající se přistěhovalecké a azylové problematiky zajistila naprosté dodržování práv uprchlíků, žadatelů o azyl a přistěhovalců; zdůrazňuje, že v této oblasti by měl sloužit k dohlížení nad dodržováním lidských práv obzvláště mechanismus Evropské sousedské politiky; vyzývá Radu a Komisi, aby v rámci politiky spolupráce v oblasti boje s nedovoleným přistěhovalectvím dohlížely na to, aby se v žádné míře nepodporovaly policejní a soudní složky zemí, které porušují vážným a systematickým způsobem lidská práva a/nebo které nevykazují způsoby využití zmiňovaných prostředků;
108. Vyzývá Komisi a Radu, aby se chopily iniciativy Evropské unie na mezinárodní úrovni a zakročily proti pronásledování a diskriminaci založené na sexuální orientaci a rovnosti pohlaví, např. prostřednictvím propagace usnesení takového záměru na úrovni Spojených Národů a podporováním nevládních organizací a subjektů propagujících rovnost a nediskriminaci; odsuzuje skutečnost, že mnoho zemí považuje homosexualitu za trestný čin, že Írán, Saudská Arábie, Jemen, Súdán, Mauretánie, Spojené arabské emiráty a některé oblasti Nigérie ukládají za projevy homosexuality trest smrti, že 77 zemí má zákony, jež povolují státním úřadům stíhat občany za vztahy s osobou téhož pohlaví a případně jim také uložit trest odnětí svobody a že některé země, jako Indie, Pákistán, Bangladéš, Uganda, Keňa, Tanzanie, Zambie, Malawi, Niger, Burkina Faso,

Sierra Leone a Malajsie, mají zákony požadující uvalení délky trestu od jedenácti let až na doživotí; při uplatňování mezinárodních lidských práv týkajících se otázky sexuální orientace a rovnosti pohlaví plně podporuje princip Yogyakarta; naléhavě vyzývá členské státy k udělení azylu osobám čelícím v zemích svého původu rizikům pronásledování kvůli své sexuální orientaci a otázce rovnosti pohlaví;

109. žádá Komisi a Radu, aby vzhledem ke schůzce ministrů Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) stanovené na rok 2009 ověřily, že finanční prostředky pro boj s nedovolenými omamnými látkami poskytnuté mezinárodním agenturám, jako Organizaci spojených národů, nebudou nikdy přímo či nepřímo použity k podporování bezpečnostních zařízení zemí, které závažně a systematicky porušují lidská práva či uplatňují trest smrti pro trestné činy související s drogami; požaduje rovněž přípravu dokumentu, který by u příležitosti příštího zasedání Komise OSN pro omamné a psychotropní látky komplexním a podrobným způsobem uváděl nejvhodnější postupy uplatňované všemi členskými státy Evropské unie v oblasti lidských práv a protidrogové politiky;
110. Znovu opakuje důležitost vnitřní politiky Evropské unie propagující dodržování zákonů týkajících se mezinárodních lidských práv a povinnosti členských států vydat zákon, který by byl mimo jiné do jisté míry odpovídající povinností vyplývajícím z Ženevské úmluvy a jejich dodatkových protokolů, čili Úmluvy proti mučení a Úmluvy proti genocidě a Římského statutu mezinárodního trestního soudu; vítá pokrok, který byl učiněn při uplatňování všeobecné soudní pravomoci v některých členských státech; ve snaze o větší koherenci vnitřních a zahraničních politik vybízí Radu, Komisi a členské státy, aby začlenily boj proti beztrestnosti za vážné mezinárodní zločiny do vytváření společného prostoru Evropské unie pro svobodu, bezpečnost a spravedlnost;
111. Znovu opakuje své znepokojení týkající se omezení v rámci obsahu internetu v otázce, zda jsou vhodná k šíření dokumentů či získávání informací, které jsou prezentovány vládami a nejsou v přísném souladu se zajišťováním svobody slova; v tomto ohledu žádá Radu a Komisi k vypracování pravidel Společenství pro obchod se třetími zeměmi týkající se zboží, včetně softwaru, hardwaru a dalších podobných položek, s jasným úmyslem provádět dohled nad obecnými aktivitami a omezit přístup k internetu způsobem neslučitelným se svobodou slova a dovoz a vývoz takového zboží, ovšem s výjimkou výrobků, jež jsou dováženy za účelem ochrany dětí; domnívá se, že totéž by se mělo prosadit, pokud jde o dohlížecí a vojenskou technologii určenou pro země, které systematicky porušují lidská práva. Kromě toho vybízí k nalezení konkrétních řešení, která by evropským podnikům zabránila poskytovat těmto zemím osobní údaje, které by mohly být použity k porušování takových práv, zejména práva na svobodu projevu;

Účinnost zásahů Evropského parlamentu v oblasti lidských práv

112. Žádá Radu, aby se účastnila diskusí o naléhavých usneseních a vyzývá podvýbor pro lidská práva k získání konstruktivnější úlohy při vytváření jasných a transparentních kritérií pro výběr bezodkladných témat;
113. Doporučuje, aby byla usnesení a další důležité dokumenty týkající se otázky lidských práv přeloženy do jazyka používaného v cílové oblasti, zejména do těch jazyků, jejichž užívání není povoleno nebo je zakázáno ze strany státních úřadů, které mají na svědomí

porušování lidských práv;

114. Vyjadřuje velké politování nad tím, že barmské a kubánské orgány zamítly žádost Parlamentu týkající se jejich dohody o vyslání delegace, která měla navštívit bývalé laureáty Sacharovovy ceny; domnívá se, že Parlament by měl umožnit vytvoření spolku laureátů Sacharovovy ceny, kteří by se pravidelně scházeli na schůzích konaných na jeho půdě;
115. Připomíná parlamentním delegacím, že by do programu svých návštěv třetích zemí měly soustavně zahrnovat meziparlamentní diskusi týkající se situace v oblasti lidských práv;
116. Uznává, že práce jeho dočasného výboru pro domnělé využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů, a zpráva onoho výboru pocházející z usnesení přijaté v tomto ohledu parlamentem dne 14. února 2007; žádá Evropskou unii a členské státy ke vzájemné spolupráci na všech úrovních, která by vedla –jak v dnešní době, tak i do budoucna– k odhalení nezákonného chování v otázce mimořádného vydávání osob k trestnímu stíhání;

o

o o

117. Pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátským zemím, Organizaci spojených národů, Radě Evropy, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a vládám zemím zmiňovaným v tomto usnesení.